

Concert de pian la patru mâini în dialog cu două voci de soprano

(Grigore Constantinescu – 27 martie 2017)

Recitalul de pian la patru mâini, susținut de Remus Manoleanu și fiul său, Roman Manoleanu, a atras atenția multor melomani invitați în 28 martie la sala mare a Ateneului Român. Argumentul principal ar putea fi renumele interpretului, precum și afișul care definește componența formației și repertoriul abordat, adică cel al unui program divers, oferind ascultătorilor un periplu muzical foarte bogat și fantezist, cu direcții stilisice divergente. Pentru spectatori, traseul sonor sugerează parcurgerea unor itinerarii care ne conduc de la muzica iberico-mexicană la jazz-ul american și prelucrări ale jocurilor țărănești din Ardeal sau de la valsurile romantice vieneze la muzica spaniolă, preluată de pe scena lirică spaniolă cu nuanțare veristă. Atrăgător totodată și numele compozitorilor selectați pentru audiție: Agustin Lara, Leroy Anderson, Constantin Silvestri – Bela Bartok, Johannes Brahms, Manuel De Falla, justificând preocupările interpretative și solistice ale celor doi interpreți reuniți pe spațiul claviaturii unui singur pian.

Pentru cei care își doresc surprize, derularea programului cu muzică de Brahms preluată din cele două opusuri ale marelui compozitor, **Liebes lieder und walzer**, au rezervat un șirag de melodii și ritmuri destinate cuplului pianistic, în care partenerii au dezvoltat un dialog multiplu de imagini, impulsuri, tempouri sentimentale, pitorești sau descriptive. Iată ocazia principală a confruntărilor interpretative, expresive și replici ale acestor miniaturi concertante bine echilibrate în timp de interpreți. La ceea ce numeam „surprize” trebuie să relatăm că în specificarea titlaturii de „valsuri” pianiștii au fost însoțiți, pentru „cântece”, de sopranele Stanca Maria Manoleanu și Bianca Luigia Manoleanu. În oglindirea scenică, este vorba de diversitatea tematic-muzicală a unei familii armonios alcătuite: soprana Bianca Luigia Manoleanu, pianistul Remus Manoleanu, ca profesioniști cu experiență, părinți formatori, și cei doi urmași, în vocație și carieră, Stanca Maria și Roman Manoleanu.

În stagiunile actualității, am ascultat pe aceeași scenă și un alt cvartet de muzicieni, aparținând familiei Marin Cazacu – două violoncele, flaut, vioară – pentru care antanta este tot un principiu de reunire a prestațiilor artistice. Firește, reuniunea familială are multe câștiguri în universul muzicii, de-a lungul timpurilor, iar satisfacțiile noastre țin seamă de aceste valori artistice, spirituale și emoționale.

Este adevărat, „casa artelor”, Ateneul Român, găzduiește, lansează și promovează astfel de seri pline de armonie, descoperindu-ne mereu noi adevăruri sentimentale estetice. Seara dăruită nouă de către cei patru membri ai familiei Manoleanu este, din această perspectivă, un model care merită prețuirea melomanilor ce le-au dăruit cu spontaneitate multicolorele buchete de flori ale primăverii acestui final de martie.